

[Hvidberg.]

videnskabelige forskningsråds ønske gled igennem her uden nogen udvalgsbehandling, kunne også dette gøre det, da vi åbenbart er enige — i hvert fald de, der hidtil har talt. Jeg er dog ikke sikker på, om det ikke ville være meget nyttigt, om vi fik anledning til at tale om sagen i et udvalg, ikke af den grund, som har været anført, men af en anden grund. Det kunne jo være, der var en eller anden enkelthed i den lov, som den blev vedtaget i 1952, der burde ændres. Det kunne også være, det ville have en vis interesse — og jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om han mener det — at en repræsentation for bestyrelsen eller bestyrelsen som sådan mødtes med det lovforvaltningsudvalg, der måtte blive nedsat. Så kunne man måske tale mere i almindelighed om den videnskabelige forskningsstilling her i Danmark. Det er muligt, at ministeren ikke mener det påkrævet, og det er ikke noget brændende ønske hos mig, men jeg synes, det kunne være ganske interessant, at videnskabsmænd og folketingsmænd mødtes en gang imellem, og her var virkelig et forum, hvor man måske kunne tale sammen med udbytte.

Jeg skal med disse ord på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Helge Larsen: De ærede medlemmer, der har haft ordet før mig, har på udmærket måde anbefalet det foreliggende lovforslag, givet dets forhistorie og understreget dets betydning for dansk videnskab, og jeg skal ikke føje noget hertil, blot også anbefale det til vedtagelse.

Når det ærede medlem hr. Martin anførte Aristoteles som begrundelse for lovforslagets gennemførelse, erkender jeg blankt, at jeg ikke er i stand til at stable større kapaciteter på benene som anbefaling. Jeg vil dog gerne knytte en enkelt bemærkning til noget, som det ærede medlem hr. Hvidberg nævnte. Det ærede medlem understregede, at fondets navn indeholdt ordet „almindelige“, og at det har haft

en ganske særlig betydning. Jeg tror især, det har haft betydning for de humanistiske videnskaber, og det kan man vist godt sige uden at gå nogen af de fonds, hvis betydning jeg i øvrigt fuldt ud anerkender, for nær. Netop de humanistiske videnskaber har været de vanskeligst stillede inden for videnskaben, og de har, så vidt jeg forstår bemærkningerne til lovforslaget, haft en ganske særlig fordel af dette fond. Derfor udtrykker jeg ønsket om, at de øgede midler, som nu bliver stillet til rådighed, i særlig grad måske vil kunne komme de humanistiske videnskaber til gavn. Det har vel været sådan tidligere, at man netop i de videnskabsgrene har holdt sig noget tilbage, fordi mulighederne for at opnå støtte har været ret begrænsede. Nu er mulighederne større, og den tendens, der er til at benytte disse muligheder, håber jeg må fortsætte.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget.

Alfred Jørgensen: Også retsforbundet kan tilsige sin medvirken til en ajourføring af loven om statens almindelige videnskabsfond.

Aksel Larsen: Jeg ved godt, at den højtærede undervisningsminister, hvis forslag vi her behandler, er sjællænder, men jeg ved ikke, om samtlige medlemmer af fondets bestyrelse er sjællændere. Hvis den karakteristik af sjællænderne, som det ærede medlem hr. Martin har givet, er rigtig — jeg ved ikke, om den er rigtig, men hvis den er rigtig — kunne man fristes til at tro, at fondets bestyrelse udelukkende består af sjællændere, når man fremsætter et så beskedent ønske som en ajourføring af det beløb, der årlig stilles til fondets rådighed på finansloven. Måske vil nogle sige, at det er mere end en ajourføring, fordi en ajourføring efter pristallet måtte bevirke en forhøjelse på 325 000 kr., og her er foreslået en forhøjelse på en halv million. Jeg tror dog nok, man kan sige, at også en halv million kr.s forhøjelse af